

Legislație

CPC & LPA

Codul de procedură civilă

și Legea de punere în aplicare

- ☐ corespondența cu reglementările anterioare
- ☐ decizii ale Curții Constituționale
- ☐ recursuri în interesul legii
- ☐ hotărâri prealabile
- ☐ legislație conexă
- ☐ index alfabetic

Codul de procedură civilă și Legea de punere în aplicare

Codul de procedură civilă	1
Index	301
Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă	319
Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (extras)	324

Ediția a 14-a, actualizată la
9 ianuarie 2017

Copyright © 2017 Editura Hamangiu SRL
Editură de prestigiu recunoscută în domeniul științelor sociale CNAUDU
Toate drepturile rezervate Editurii Hamangiu
Nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul scris al Editurii Hamangiu
Editura Hamangiu: București, Str. Col. Popovici nr. 36, sector 5; O.R. 5, C.R. 91
Tel/Fax: 021.336.04.43; 021.805.80.21; Vânzări: 021.336.01.25; 021.452.42.24
E-mail: redactia@hamangiu.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ROMÂNIA [Legislație]
Codul de procedură civilă și Legea de punere în aplicare. - Ed. a 14-a, rev. - București :

Editura
Hamangiu
2017

ISBN 978-606-27-0744-6
347(486)(094)

Cuprins general

Codul de procedură civilă **1**

Index **301**

**Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii
nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (extras)** **319**

**Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor
judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a
Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (extras)** **324**

Codul de procedură civilă

Art.

Titlul preliminar. Domeniul de reglementare al Codului de procedură civilă și principiile fundamentale ale procesului civil	1-28
Capitolul I. Domeniul de reglementare al Codului de procedură civilă	1-4
Capitolul II. Principiile fundamentale ale procesului civil	5-23
Capitolul III. Aplicarea legii de procedură civilă	24-28
CARTEA I. DISPOZIȚII GENERALE	29-191
Titlul I. Acțiunea civilă	29-40
Titlul II. Participanții la procesul civil	41-93
Capitolul I. Judecătorul. Incompatibilitatea	41-54
Capitolul II. Părțile	55-91
<i>Secțiunea 1. Folosința și exercițiul drepturilor procedurale</i>	56-58
<i>Secțiunea a 2-a. Persoanele care sunt împreună reclamante sau pârâte</i>	59-60
<i>Secțiunea a 3-a. Alte persoane care pot lua parte la judecată</i>	61-79
§1. Intervenția voluntară	61-67
§2. Intervenția forțată	68-79
I. Chemarea în judecată a altei persoane	68-71
II. Chemarea în garanție	72-74
III. Arătarea titularului dreptului	75-77
IV. Introducerea forțată în cauză, din oficiu, a altor persoane	78-79
<i>Secțiunea a 4-a. Reprezentarea părților în judecată</i>	80-89
§1. Dispoziții generale	80-82
§2. Dispoziții speciale privind reprezentarea convențională	83-89
<i>Secțiunea a 5-a. Asistența judiciară</i>	90-91
Capitolul III. Participarea Ministerului Public în procesul civil	92-93
Titlul III. Competența instanțelor judecătorești	94-147
Capitolul I. Competența materială	94-106
<i>Secțiunea 1. Competența după materie și valoare</i>	94-97
<i>Secțiunea a 2-a. Determinarea competenței după valoarea obiectului cererii introductive de instanță</i>	98-106
Capitolul II. Competența teritorială	107-121
Capitolul III. Dispoziții speciale	122-128
Capitolul IV. Incidente procedurale privitoare la competența instanței	129-147
<i>Secțiunea 1. Necompetența și conflictele de competență</i>	129-137
<i>Secțiunea a 2-a. Litispendența și conexitatea</i>	138-139
<i>Secțiunea a 3-a. Strămutarea proceselor. Delegarea instanței</i>	140-147

Titlul IV. Actele de procedură	148-179
Capitolul I. Forma cererilor	148-152
Capitolul II. Citarea și comunicarea actelor de procedură	153-173
Capitolul III. Nulitatea actelor de procedură	174-179
Titlul V. Termenele procedurale	180-186
Titlul VI. Amenzi judiciare și despăgubiri	187-191

CARTEA A II-A. PROCEDURA CONTENCIOASĂ 192-526

Titlul I. Procedura în fața primei instanțe	192-455
Capitolul I. Sesizarea instanței de judecată	192-210
Secțiunea 1. Dispoziții generale	192-193
Secțiunea a 2-a. Cererea de chemare în judecată	194-204
Secțiunea a 3-a. Întâmpinarea	205-208
Secțiunea a 4-a. Cererea reconvențională	209-210
Capitolul II. Judecata	211-405
Secțiunea 1. Dispoziții generale	211-236
Secțiunea a 2-a. Cercetarea procesului	237-388
Subsecțiunea 1. Dispoziții comune	237-244
Subsecțiunea a 2-a. Excepțiile procesuale	245-248
Subsecțiunea a 3-a. Probele	249-365
§1. Dispoziții generale	249-264
§2. Dovada cu înscrisuri	265-308
I. Dispoziții generale	265-268
II. Înscrisul autentic	269-271
III. Înscrisul sub semnătură privată	272-281
IV. Înscrisurile pe suport informatic	282-284
V. Duplicata și copiile de pe înscrisurile autentice sau sub semnătură privată	285-287
VI. Înscrisurile recognitive sau reînnoitoare	288
VII. Regimul altor înscrisuri	289-291
VIII. Administrarea probei cu înscrisuri	292-300
IX. Verificarea înscrisurilor	301-308
§3. Proba cu martori	309-326
I. Admisibilitatea probei cu martori	309-310
II. Administrarea probei cu martori	311-326
§4. Prezumțiile	327-329
§5. Expertiza	330-340
§6. Mijloacele materiale de probă	341-344
§7. Cercetarea la fața locului	345-347
§8. Mărturisirea	348-358
I. Admisibilitatea probei	348-350
II. Interogatoriul	351-358
§9. Asigurarea probelor	359-365

<i>Subsecțiunea a 4-a. Administrarea probelor de către avocați sau consilierii juridici</i>	366-388
<i>Secțiunea a 3-a. Dezbateră în fond a procesului</i>	389-394
<i>Secțiunea a 4-a. Deliberarea și pronunțarea hotărârii</i>	395-405
Capitolul III. Unele incidente procedurale	406-423
<i>Secțiunea 1. Renunțarea la judecată</i>	406-407
<i>Secțiunea a 2-a. Renunțarea la dreptul pretins</i>	408-410
<i>Secțiunea a 3-a. Suspendarea procesului</i>	411-415
<i>Secțiunea a 4-a. Perimarea cererii</i>	416-423
Capitolul IV. Hotărârile judecătorești	424-455
<i>Secțiunea 1. Dispoziții generale</i>	424-435
§1. Denumirea, întocmirea și comunicarea hotărârii	424-428
§2. Efectele hotărârii judecătorești	429-435
<i>Secțiunea a 2-a. Hotărârile date în baza recunoașterii pretențiilor</i>	436-437
<i>Secțiunea a 3-a. Hotărârile prin care se încuviințează învoiala părților</i>	438-441
<i>Secțiunea a 4-a. Îndreptarea, lămurirea și completarea hotărârii</i>	442-447
<i>Secțiunea a 5-a. Executarea provizorie</i>	448-450
<i>Secțiunea a 6-a. Cheltuielile de judecată</i>	451-455
Titlul II. Căile de atac	456-513
Capitolul I. Dispoziții generale	456-465
Capitolul II. Apelul	466-482
Capitolul III. Căile extraordinare de atac	483-513
<i>Secțiunea 1. Recursul</i>	483-502
<i>Secțiunea a 2-a. Contestația în anulare</i>	503-508
<i>Secțiunea a 3-a. Revizuirea</i>	509-513
Titlul III. Dispoziții privind asigurarea unei practici judiciare unitare	514-521
Capitolul I. Recursul în interesul legii	514-518
Capitolul II. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept	519-521
Titlul IV. Contestația privind tergiversarea procesului	522-526
CARTEA A III-A. PROCEDURA NECONTENCIOASĂ JUDICIARĂ	527-540
Titlul I. Dispoziții generale	527-537
Titlul II. Dispoziții speciale	538-540
CARTEA A IV-A. DESPRE ARBITRAJ	541-621
Titlul I. Dispoziții generale	541-547
Titlul II. Convenția arbitrală	548-554

Titlul III. Tribunalul arbitral	555-570
Titlul IV. Procedura arbitrală	571-607
Capitolul I. Sesizarea tribunalului arbitral	571-574
Capitolul II. Judecata	575-594
Capitolul III. Cheltuielile arbitrale	595-600
Capitolul IV. Hotărârea arbitrală	601-607
Titlul V. Desființarea hotărârii arbitrale	608-613
Titlul VI. Executarea hotărârii arbitrale	614-615
Titlul VII. Arbitrajul instituționalizat	616-621
CARTEA A V-A. DESPRE EXECUTAREA SILITĂ	622-914
Titlul I. Dispoziții generale	622-726
Capitolul I. Scopul și obiectul executării silite	622-631
Capitolul II. Titlul executoriu	632-643
Capitolul III. Participanții la executarea silită	644-662
Capitolul IV. Efectuarea executării silite	663-705
Secțiunea 1. Sesizarea organului de executare	663-672
Secțiunea a 2-a. Efectuarea actelor de executare silită	673-686
Secțiunea a 3-a. Executarea împotriva moștenitorilor	687-689
Secțiunea a 4-a. Intervenția altor creditori	690-696
Secțiunea a 5-a. Perimarea executării silite	697-699
Secțiunea a 6-a. Amânarea, suspendarea și restrângerea executării	700-702
Secțiunea a 7-a. Încetarea executării silite	703-705
Capitolul V. Prescripția dreptului de a obține executarea silită	706-711
Capitolul VI. Constația la executare	712-720
Capitolul VII. Depunerea cu afecțiune specială	721-722
Capitolul VIII. Întoarcerea executării	723-726
Titlul II. Urmărirea silită asupra bunurilor debitorului	727-887
Capitolul I. Urmărirea mobilă	727-812
Secțiunea 1. Bunurile mobile care nu se pot urmări	727-730
Secțiunea a 2-a. Procedura urmăririi mobiliare	731-780
§1. Sechestrarea bunurilor mobile	731-752
§2. Valorificarea bunurilor sechestrate	753-757
§3. Vânzarea la licitație publică	758-778
§4. Dispoziții speciale	779-780
Secțiunea a 3-a. Poprirea	781-794
Secțiunea a 4-a. Urmărirea fructelor și a veniturilor imobilelor	795-812
§1. Urmărirea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini	795-799
§2. Urmărirea veniturilor generale ale imobilelor	800-812
Capitolul II. Urmărirea imobiliară	813-863
Secțiunea 1. Bunurile imobile care pot fi urmărite	813-818

<i>Secțiunea a 2-a. Încuviințarea urmăririi imobiliare</i>	819-826
<i>Secțiunea a 3-a. Efectele urmăririi</i>	827-828
<i>Secțiunea a 4-a. Vânzarea la licitație publică</i>	829-856
§1. Formalitățile premergătoare vânzării	829-834
§2. Scoaterea în vânzare a imobilului	835-841
§3. Licitarea și adjudecarea imobilului	842-856
<i>Secțiunea a 5-a. Efectele adjudecării</i>	857-859
<i>Secțiunea a 6-a. Dispoziții speciale</i>	860-863
Capitolul III. Eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin urmărirea silită	864-887
<i>Secțiunea 1. Dispoziții generale</i>	864-868
<i>Secțiunea a 2-a. Distribuirea sumei rezultate din vânzarea bunurilor urmărite</i>	869-878
<i>Secțiunea a 3-a. Plata sumei rezultate din urmărirea silită</i>	879-887
Titlul III. Executarea silită directă	888-914
Capitolul I Dispoziții generale	888-892
Capitolul II. Predarea silită a bunurilor mobile	893-895
Capitolul III. Predarea silită a bunurilor imobile	896-902
Capitolul IV. Executarea silită a altor obligații de a face sau a obligațiilor de a nu face	903-914
<i>Secțiunea 1. Dispoziții comune</i>	903-909
<i>Secțiunea a 2-a. Executarea hotărârilor judecătorești referitoare la minori</i>	910-914
CARTEA A VI-A. PROCEDURI SPECIALE	915-1.064
Titlul I. Procedura divorțului	915-935
Capitolul I. Dispoziții comune	915-928
Capitolul II. Divorțul remediu	929-933
<i>Secțiunea 1. Divorțul prin acordul soților</i>	929-932
<i>Secțiunea a 2-a. Divorțul din motive de sănătate</i>	933
Capitolul III. Divorțul din culpa soților	934-935
Titlul II. Procedura punerii sub interdicție judecătorească	936-943
Titlul III. Procedura de declarare a morții	944-951
Titlul IV. Măsuri asigurătorii și provizorii	952-979
Capitolul I. Sechestrul asigurător	952-969
<i>Secțiunea 1. Dispoziții generale</i>	952-959
<i>Secțiunea a 2-a. Dispoziții speciale privind sechestrul asigurător al navelor civile</i>	960-969
Capitolul II. Poprirea asigurătorie	970-971
Capitolul III. Sechestrul judiciar	972-977
Capitolul IV. Măsuri provizorii în materia drepturilor de proprietate intelectuală	978-979

Titlul V. Procedura partajului judiciar	980-996
Titlul VI. Procedura ordonanței președințiale	997-1.002
Titlul VII. Cererile posesorii	1.003-1.005
Titlul VIII. Procedura ofertei de plată și consemnațiunii	1.006-1.013
Titlul IX. Procedura ordonanței de plată	1.014-1.025
Titlul X. Procedura cu privire la cererile de valoare redusă	1.026-1.033
Titlul XI. Evacuarea din imobilele folosite sau ocupate fără drept	1.034-1.049
Capitolul I. Dispoziții generale	1.034-1.039
Capitolul II. Procedura de evacuare	1.040-1.045
Capitolul III. Dispoziții speciale	1.046-1.049
Titlul XII. Procedura privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii	1.050-1.053
Titlul XIII. Procedura refacerii înscrisurilor și hotărârilor dispărute	1.054-1.056
Titlul XIV. Cauțiunea judiciară	1.057-1.064
 CARTEA A VII-A. PROCESUL CIVIL INTERNAȚIONAL	 1.065-1.133
Titlul I. Competența internațională a instanțelor române	1.066-1.082
Capitolul I. Dispoziții generale	1.066-1.078
Capitolul II. Dispoziții speciale de competență internațională a instanțelor române	1.079-1.082
Titlul II. Legea aplicabilă în procesul civil internațional	1.083-1.093
Capitolul I. Capacitatea și drepturile părților în proces	1.083-1.087
Capitolul II. Legea aplicabilă în materie procedurală	1.088-1.093
Titlul III. Eficacitatea hotărârilor străine	1.094-1.110
Capitolul I. Recunoașterea hotărârilor străine	1.095-1.102
Capitolul II. Executarea hotărârilor străine	1.103-1.110
Titlul IV. Arbitrajul internațional și efectele hotărârilor arbitrale străine	1.111-1.133
Capitolul I. Procesul arbitral internațional	1.111-1.123
Capitolul II. Efectele hotărârilor arbitrale străine	1.124-1.133
 DISPOZIȚII FINALE	 1.134

TITLUL PRELIMINAR. DOMENIUL DE REGLEMENTARE AL CODULUI DE PROCEDURĂ CIVILĂ ȘI PRINCIPIILE FUNDAMENTALE ALE PROCESULUI CIVIL

Capitolul I. Domeniul de reglementare al Codului de procedură civilă

Art. 1. Obiectul și scopul Codului de procedură civilă. (1) Codul de procedură civilă, denumit în continuare *codul*, stabilește regulile de competență și de judecare a cauzelor civile, precum și cele de executare a hotărârilor instanțelor și a altor titluri executorii, în scopul îndeplinirii justiției în materie civilă.

(2) În îndeplinirea justiției, instanțele judecătorești îndeplinesc un serviciu de interes public, asigurând respectarea ordinii de drept, a libertăților fundamentale, a drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor fizice și persoanelor juridice, aplicarea legii și garantarea supremației acesteia.

Art. 2. Aplicabilitatea generală a Codului de procedură civilă. (1) Dispozițiile prezentului cod constituie procedura de drept comun în materie civilă.

(2) De asemenea, dispozițiile prezentului cod se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare. *[R.A.: art. 721 CPC 1865]*

Art. 3. Aplicarea prioritară a tratatelor internaționale privitoare la drepturile omului. (1) În materiile reglementate de prezentul cod, dispozițiile privind drepturile și libertățile persoanelor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Constituția, Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte.

(2) Dacă există înconcordanțe între pactele și tratatele privitoare la drepturile fundamentale ale omului, la care România este parte, și prezentul cod, au prioritate reglementările internaționale, cu excepția cazului în care prezentul cod conține dispoziții mai favorabile.

Legislație conexă: ► art. 20 C. Rom.; ► art. 4 CC.

Art. 4. Aplicarea prioritară a dreptului Uniunii Europene. În materiile reglementate de prezentul cod, normele obligatorii ale dreptului Uniunii Europene se aplică în mod prioritar, indiferent de calitatea sau de statutul părților.

Legislație conexă: ► art. 148 C. Rom.; ► art. 5 CC.

Capitolul II. Principiile fundamentale ale procesului civil

Art. 5. Îndatoriri privind primirea și soluționarea cererilor. (1) Judecătorii au îndatorirea să primească și să soluționeze orice cerere de competență instanțelor judecătorești, potrivit legii.

(2) Niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă.

(3) În cazul în care o pricină nu poate fi soluționată nici în baza legii, nici a uzanțelor, iar în lipsa acestora din urmă, nici în baza dispozițiilor legale privitoare la situații asemănătoare, ea va trebui judecată în baza principiilor generale ale dreptului, având în vedere toate circumstanțele acesteia și ținând seama de cerințele echității.

(4) Este interzis judecătorului să stabilească dispoziții general obligatorii prin hotărârile pe care le pronunță în cauzele ce îi sunt supuse judecării.

Art. 6. Dreptul la un proces echitabil, în termen optim și previzibil. (1) Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în termen optim și previzibil, de către o instanță independentă, imparțială și stabilită de lege. În acest scop, instanța este datoră să dispună toate măsurile permise de lege și să asigure desfășurarea cu celeritate a judecării.

(2) Dispozițiile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în faza executării silite.

Legislație conexă: ► art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului; ► art. 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene; ► art. 10 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată (M. Of. nr. 827 din 13 septembrie 2005).

Art. 7. Legalitatea. (1) Procesul civil se desfășoară în conformitate cu dispozițiile legii.

(2) Judecătorul are îndatorirea de a asigura respectarea dispozițiilor legii privind realizarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor părților din proces.

Art. 8. Egalitatea. În procesul civil părților le este garantată exercitarea drepturilor procesuale, în mod egal și fără discriminări.

Art. 9. Dreptul de dispoziție al părților. (1) Procesul civil poate fi pornit la cererea celui interesat sau, în cazurile anume prevăzute de lege, la cererea altei persoane, organizații ori a unei autorități sau instituții publice ori de interes public.

(2) Obiectul și limitele procesului sunt stabilite prin cererile și apărările părților.

(3) În condițiile legii, partea poate, după caz, renunța la judecarea cererii de chemare în judecată sau la însuși dreptul pretins, poate recunoaște pretențiile părții adverse, se poate învoi cu aceasta pentru a pune capăt, în tot sau în parte, procesului, poate renunța la exercitarea căilor de atac ori la executarea unei hotărâri. De asemenea, partea poate dispune de drepturile sale în orice alt mod permis de lege.

Art. 10. Obligațiile părților în desfășurarea procesului. (1) Părțile au obligația să îndeplinească actele de procedură în condițiile, ordinea și termenele stabilite de lege sau de judecător, să-și probeze pretențiile și apărările, să contribuie la desfășurarea fără întârziere a procesului, urmărind, tot astfel, finalizarea acestuia.

(2) Dacă o parte deține un mijloc de probă, judecătorul poate, la cererea celeilalte părți sau din oficiu, să dispună înfățișarea acestuia, sub sancțiunea plății unei amenzi judiciare. [R.A.: art. 129 alin. (1) CPC 1865]

Art. 11. Obligațiile terților în desfășurarea procesului. Orice persoană este obligată, în condițiile legii, să sprijine realizarea justiției. Cel care, fără motiv legitim, se sustrage de la îndeplinirea acestei obligații poate fi constrâns să o execute sub sancțiunea plății unei amenzi judiciare și, dacă este cazul, a unor daune-interese.

Art. 12. Buna-credință. (1) Drepturile procesuale trebuie exercitate cu bună-credință, potrivit scopului în vederea căruia au fost recunoscute de lege și fără a se încălca drepturile procesuale ale altei părți.

(2) Partea care își exercită drepturile procesuale în mod abuziv răspunde pentru prejudiciile materiale și morale cauzate. Ea va putea fi obligată, potrivit legii, și la plata unei amenzi judiciare.

(3) De asemenea, partea care nu își îndeplinește cu bună-credință obligațiile procesuale răspunde potrivit alin. (2). [R.A.: art. 723 CPC 1865]

Legislație conexă: art. 14 CC.

Art. 13. Dreptul la apărare. (1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Părțile au dreptul, în tot cursul procesului, de a fi reprezentate sau, după caz, asistate în condițiile legii. În recurs, cererile și concluziile părților nu pot fi formulate și susținute decât prin avocat sau, după caz, consilier juridic, cu excepția situației în care partea sau mandatarul acesteia, soț ori rudă până la gradul al doilea inclusiv, este licențiată în drept.

(3) Părților li se asigură posibilitatea de a participa la toate fazele de desfășurare a procesului. Ele pot să ia cunoștință de cuprinsul dosarului, să propună probe, să își facă apărări, să își prezinte susținerile în scris și oral și să exercite căile legale de atac, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege.

(4) Instanța poate dispune înfățișarea în persoană a părților, chiar atunci când acestea sunt reprezentate.

Constituționalitate. 1. Prin Decizia nr. 462/2014 (M. Of. nr. 775 din 24 octombrie 2014), Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că **dispozițiile din Codul de procedură civilă cuprinse în art. 13 alin. (2) teza a II-a, art. 83 alin. (3), precum și în art. 486 alin. (3), cu referire la mențiunile care decurg din obligativitatea formulării și susținerii cererii de recurs de către persoanele fizice prin avocat, sunt neconstituționale.** Curtea a reținut că măsura reprezentării și asistării prin avocat în etapa procesului a recursului nu este proporțională cu scopul urmărit de legiuitor, avantajul public fiind nesemnificativ în raport cu gradul de afectare a drepturilor și libertăților fundamentale ale individului consacrate de art. 21 și art. 24 din Constituție. Curtea a învederat faptul că îi revine legiuitorului sarcina ca, în temeiul art. 147 alin. (1) din Constituție, să pună de acord cu Legea fundamentală și cu prezenta decizie întreaga reglementare procesuală civilă a recursului, având în vedere că dispozițiile legale criticate din Codul de procedură civilă referitoare la obligativitatea persoanelor fizice de a fi asistate și, după caz, reprezentate, sub sancțiunea nulității, numai de către un avocat la redactarea cererii și a motivelor de recurs, precum și în exercitarea și susținerea acestuia sunt contrare accesului liber la justiție și dreptului la apărare.

2. Prin Decizia nr. 485/2015 (M. Of. nr. 539 din 20 iulie 2015), Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că **dispozițiile art. 13 alin. (2) teza a II-a, ale art. 84 alin. (2), precum și ale art. 486 alin. (3) din Codul de procedură civilă, cu referire la mențiunile care decurg din obligativitatea formulării și susținerii cererii de recurs de către persoanele juridice prin avocat sau consilier juridic, sunt neconstituționale.** Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate contravin art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție și art. 24 din Legea fundamentală privind dreptul la apărare, deoarece instituirea obligativității reprezentării convenționale în recurs este excesivă față de scopul legitim urmărit, conducând la imposibilitatea exercitării căii de atac a recursului prevăzute de lege.